

Sygn. akt II Cz 1266/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia uczestnika M. U. na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 21 lipca 2014 r., sygn. akt VIII Co 539/14

w sprawie z wniosku C. A.

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 lipca 2014 r., Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie M. U.. W uzasadnieniu wskazano, że zarządzeniem przewodniczącego z dnia 13 czerwca 2014 r., uczestnik został wezwany do usunięcia braków formalnych zażalenia poprzez uiszczenie opłaty w kwocie 30 zł, wskazania czy zaskarża orzeczenie w całości czy w części, a jeśli w części to w jakim zakresie, pod rygorem jego odrzucenia. Wezwanie to zostało uznane za doręczone z dniem 7 lipca 2014 r., jednakże braki formalne, do dnia 14 lipca 2014 roku, nie zostały usunięte.

W zażaleniu na powyższe postanowienie, uczestnik M. U. wnosząc w istocie o jego uchylenie podniósł, że nie otrzymał tego wezwania i jest w trakcie wyjaśniania reklamacji u doręczyciela. Jedyłą korespondencją jaka do niego dotarła, było pismo dotyczące wniesienia opłaty 2 zł kserokopie postanowienia oraz protokołu z posiedzenia Sądu w dniu 3 czerwca 2014 roku.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, datą doręczenia korespondencji nie podjętej w terminie jest data, w której bezskutecznie upłynął termin do odbioru złożonego pisma. Jest to wprawdzie tylko fikcja doręczenia, ale fikcja prawnie skuteczna, tzn. pociągająca za sobą wszelkie skutki doręczenia. Pozostawienie zatem zawiadomienia o miejscu złożenia pisma w sposób przewidziany w art. 139 § 1 kpc uzasadnia przyjęcie domniemania faktycznego, że dotarło ono do adresata najpóźniej z dniem ustania przyczyny, która uniemożliwiła doręczenie zwykłe. Jak wynika z akt sprawy, wezwanie do uzupełnienia braków formalnych zażalenia z dnia 16 września 2014 r., zostało uznane za doręczone z dniem 7 lipca 2014 r., a powodem tego było niepodjęcie

– pomimo dwukrotnego awizowania – przez skarżącego przesyłki z placówki pocztowej w terminie / k. 30 /. Wobec powyższego, Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy przyjął, że doręczenie nastąpiło najpóźniej z dniem 7 lipca, zatem termin do uzupełnienia zażalenia upłynął w dniu 14 lipca 2014 roku. Tym bardziej, że inne pisma kierowane do uczestnika w tej samej sprawie, na ten sam adres, były przez niego odbierane. Natomiast argumentację skarżącego, co do rzekomego „wyjaśniania” braku przesyłki z doręczycielem, należy w uznać za gołosłowną z tego względu, że nie przedłożył on żadnego dokumentu tę okoliczność potwierdzającą, a nawet chociażby uprawdopodobniającą. Również pominięć należało argumenty skarżącego w jego piśmie uzupełniającym niniejsze zażalenie / k. 43 /, gdyż są one zwrócone w swojej zasadniczej części do postanowienia w przedmiocie wydania wierzycielowi tytułu wykonawczego w miejsce utraconego, a zatem nie podważają one w żadnym stopniu prawidłowości rozstrzygnięcia o odrzuceniu środka zaskarżenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 w związku z art. 397 § 2 i art. 13 § 2 kpc, orzekł jak w postanowieniu.